

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din anul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 3 Decembrie st. v.

După-cum cetitorii noștri au putut vedea în numărul premergător, treaba cu festivitatea maghiaro-polonă la mormântul principelui-rege Stefan Báthory, ar fi cam încurcată. Locotenentă c. r. din Galiția cere dela primăria ungurească din Budapesta să rețină pe studenții maghiari dela călătoria la Cracovia, ca să nu imoarte holera între Poloni, ear' comitetul festiv al Polonilor din Cracovia regretă, că n'au putut strînge pe cetățenii academici la pepturile lor.

Cum se va fi descurcat treaba aceasta mai departe, vom afla poate încă în decursul zilei de astăzi și nu vom întârzi a raporta cetitorilor. Pentru noi însă ceea-ce se va întempla mai departe în afacere, este mai de puțină importanță. Dîcem aceasta pentru-că, după noi, importanța afacerii se află în dispozițiunea locotenentei c. r. din Lemberg, luată ca să nu se „imoarte holera“ în Galiția.

Este ca și sigur, că locotenentei c. r. din Lemberg nu-i va fi venit idea profilactică, și încă în oara supremă, așa numai de capul ei. Locotenentă va fi fost avisată dela guvernul central din Viena. De aici, unde bărbații politici nu sînt stăpâniți nici de fanaticism politic, nici de terorism fanatic, a trebuit să pornească ordinul pentru împedecarea „epidemiei“.

Și aici aflăm noi punctul de gravitațiune al afacerii.

În Viena oamenii cu vederi mai largi și mai sănătoase, au recunoscut pericolul. „Holera“ ce aveau să o imoarte călătorii dela Budapesta este de o natură politică și nu fizică. După infiltrațiunea aerului, mai

ales în ținuturile, unde era să se întâlnească studenții maghiari cu cei poloni, o exploziune nechibzuită n'ar fi fost cu totul imposibilă. Aceasta însă cei dela Viena au prevădut-o și au trebuit să vină să o împedece.

Unde va fi fost neadormitul guvern unguresc, care este atât de riguros, încât confiscă până și trențele dacă sînt colorate cu colori „periculoase“ pentru idea de stat? Sau este o demonstrațiune polonă-maghiară la nasul Rusiei infuriate mai irelevantă, mai de puțină importanță, decât o panglică din coarnele boilor dela un car de nuntă țerănească?

Cînd am cântări și noi ca compatrioții maghiari lucrurile, am pute să ne arătăm veseli, vedînd că șirul demonstrațiunilor lor necălite nu mai are sfîșit. Dela sabia de onoare a lui Kerim-Pașa, până la aceasta din urmă nici o demonstrațiune maghiară n'a succed. Și asta este, cînd se leagă nevoles de om, se țin lanț, par'că una provoacă pe cealaltă.

România însă vedea și caută să vadă cu părere de rău, că Maghiarii se discreditează într'un chip atât de hotărît înaintea lumii și înaintea compatrioților lor de altă naționalitate. Pentru-că Românii mai chibzuiți și mai prevădători ar dori, ca precum celelalte naționalități din patrie, să fie și Maghiarii un element, care să dea mîna de ajutor la conservarea monarhiei, sub scutul căreia, cu toatele, să contribuie la răspîndirea culturii și a civilizațiunii.

Maghiarii se vor supăra desigur pe noi, că și din incidentul acesta le tragem la îndoeală superioritatea, în dreptul căreia vor să stăpînească preste celelalte naționalități, ba vor să le asimileze în naționalitatea lor.

Însă sîntem noi de vină, dacă ei dela începutul stăpînirii lor dualistice grămădesc greșeli preste greșeli politice? Sîntem noi de vină, dacă, decînd stăpînesc ei situațiunea, nu au știut crea decât de o parte disensiune între fiii unceia și aceleiași patrii, ca să nu vorbim și de sarcinile insuportabile financiare?

Dar' vor dice, că ceea-ce face tînețimea nu poate să între în contul bărbaților politici, cari conduc destinele Ungariei. Așa ar trebui să fie. La politicii maghiari însă nu e așa, pentru-că este știut, că e naționalitatea maghiară de disciplinată și cum nu se întempla nimica fără de consimțămîntul direct sau indirect al bărbaților normativi în conducerea politică a Maghiarilor.

Eșecul acest din urmă dar', ca și celelalte, nu se poate ca să nu fie pus în contul bărbaților politici ai Maghiarilor. Înaintea celor ce cunosc raporturile interne ale naționalității maghiare, bărbații politici ai acesteia nu pot scăpa de responsabilitatea tuturor demonstrațiunilor ale junimii maghiare.

Ear' dacă acum va fi succes, ca demonstrațiunea să se zădărnicească, meritul este al celor dela Viena și nu al celor dela Budapesta.

Revistă politică.

Sibiu, 3 Decembrie st. v.

În dieta ungară se vor debate încă înainte de Crăciun creditele pentru palatul ministerului de comerț, pentru Ludovițu și pentru edificiul poliției, ear' alte obiecte de oare-care importanță nu se vor mai pune la ordinea zilei, mai ales pentru-că ministrii unguresci au se meargă la Viena.

În cercurile parlamentare și anume în cercurile partidului liberal domnesce o viață indispoziție față cu ministrul de comerț, contele Paul Széchenyi pentru nepotenta sa pășire în comisiunea financiară. Se vorbește, că în ședința de alaltieri a acestei comisiuni să fi venit treaba la o rîfuială vehementă între contele Széchenyi și referentul Alexandru Hegedüs. Era vorba de sistemarea unui post de consilier ministerial, a cărei ștergere o propusese Wahrmann. În decursul discuțiunii contele Széchenyi scăpă o observare, care mergea într'acolo, că el va duce în deplinire dotarea acestui post pe calea virementului și atunci, dacă comisiunea îl va șterge. În urma acesteia ținu Hegedüs o philippică cam „papricată“ în contra unei asemenea opinii nepar-

toată conștiința să se afirmă bunele păreri ce s'au exprimat asupra lui. Nu am putut, se înțelege, să nu mai adaug, că nici un bust și nici un portret zugrăvit, fie eșit chiar din mîna celui mai mare măiestru, nu poate să reproducă satisfăcătoare și deplina imagine a chipului ei, precum am avut acum ocaziunea de a-l vedea și cunoaște.

— De ce e aceasta cu neputință? — Din simplul motiv, că nici un bust sculptat nu poate să redea albastrul deschis al ochilor Maiestății Voastre și nici bustul, nici portretul zugrăvit nu poate măcar să indice numai neasemnat prețiosul dar, pentru care chiar și Goethe o ar fi pismuit pe Carmen Sylva. Recunoaște chiar el însuși, că nu poate să privească fără de pismă această calitate a unui chip onesc. Care e aceasta? — Se înțelege — dantura Maiestății Voastre!

Buzele Reginei se desfăcură fără de voie într'un amabil rîset, și eu putui cu o intimă mulțumire să mă încredințez, că deplinătatea frumuseții nu se mărginea numai la partea din față a celor două șiruri de mărgăritare, în care nu se ivise încă nici o lipsă. „Așa dîci d-ta... și totuși află, că sînt care afirmă, că acest mai bun, acest în adevăr bun dintre cele ce am nu este chiar al meu.“ — Sînt de aici înainte gata să fiu mărturie integală pentru veritabilitatea și pentru faptul, că întocmai ca doamna Lola în „Zug nach dem Westen“ al lui P. Lindau Carmen Sylva, cînd rîde, „poate să ridă până la cea mai de pe urmă mîșcă“, ear' nu numai „până la cea din urmă plombă.“

Sciama, că Regina prelîngă activitatea și vocațiunea ei poetică mai e înzestrată și cu talent superior pentru muzică și pentru arta plastică și că se deprinde cu înclinare și succes în amîndouă aceste ramuri ale artei. Abia însă după o mai îndelungată opunere Regina își dete învoirea să vedă câteva probe din picturele ei. Căci sînt tot lucruri neînsemnate, încercări de diletant, — așa dîci, — cele zugrăvite de ea. Eu însă nu am cedat, și în cele din urmă una dintre tinerele dame primî însărcinarea de a aduce câteva dintre „foile din evangeliar“. Aceste Domnișoare nu sînt, ca frumoasa mea vecină Domnișoara Maiorescu, dame de curte puse în serviciul Reginei, ci copile din familii fruntașe române invitate pentru timpul cât se află curtea în castelul Peleșului, ca să trăiască în apropierea Reginei, să se bucure de cea mai frumoasă petrecere de vară, să facă muzică cu Doamna, să zugrăvească împreună cu ea și să-i țină societate. (Va urma.)

Mari-Anto.

(Schită de Alphons Daudet, trad. de A. S. P.)

Prea Bucureștii vîșpun istorie, — începî baronul Ardet, și zimbetul și-se ivi în buze. O puteți asculta fără scrupul și d-voastre, doamnelor, deși rolul principal îl joacă o femeie excentrică.

Fusesem trimis ca consilier de prefectură la Ajaccio. Trebuie să o mărturisesc înainte, eram

Foiața „Tribunei“.

In regatul Carmen Sylvei.

(Urmare din nr. 276.)

Prin ușa cu totul apropiată, ce se deschidea din odaia de sub turn spre galerie vedeam în această încăperea mobilată cu admirabil amestec de colori pe Regina stînd de vorbă cu damele. În urma unei invitări ce 'mi-se făcî din partea Regelui intrai și eu la ele. Salonul acesta ne înfățișează o priveliște de tot originală. Căptușeala pereților, perdelele, acoperitoarele, perinele, fața mobililor, ba chiar și ornamentațiunea tavanelor în consist din stofe, care sînt acoperite cu multă artă de cusături ornamentale turcesci precât de bogate în colori pe atât de luxoase. Vasele decorative, privăzurile, scaunele și lămpile sînt și ele ținute tot în stil mauric, care corespunde cu decorațiunea. În fața ușii despre galerie se deschide, în perețele apusean, ușa spre încăperea, în care se află, despartită printr'un zid de sticlă, grădina de iarnă dintre turn și aripa apuseană a castelului. Temperate prin perdele, rațele soarelui de meadă-și, străbătînd prin fereaștră cea mare colorată sud, aruncau o zare caldă și amurgiu colorată în odaia cea mare, precînd în grădina de iarnă ele se resfrîngeau de pe frunzele verzi ale plantelor. Nu-mi pot închipui o împregiurime, care s'ar fi potrivit atât de harmonic cu această odaie și acest fond

Alaltăieri după amiaza 'și-a făcut deputațiunea vizitele de adio și a mai cercetat încă pe ministrul Kállay și pe nunțul papal Vannutelli. Archiducele Wilhelm 'și-a predat în „Grand Hotel“ carta pentru dl Grecoff, deoarece acesta a fost mulțumit arhiducelui într-o audiență în numele guvernului pentru coloana de sanitate a ordinului cavaleresc german, ce s'a dat Bulgarilor cu privilegiul campaniei din urmă. Principele Lobanoff însă a declarat deputațiunii, că în Petersburg nu va fi primită în nici într'un fel de formă. Astfel deputațiunea va pleca din Viena la Berlin, de acolo va merge la Paris, apoi la Roma și în sfârșit la Constantinopol.

Într'aceste Gadban-Pașa — în Sofia îi dă numai Gadbanoff — a pășit cu totul în urma generalului Kaulbars. Sâmbăta trecută a provocat el în persoană în casa ministrului bulgar Nacevici o scenă pe cât se poate de neplăcută. El voia cu orice preț să vorbească cu ministrul, și după-ce de repeți ori 'i-s'a explicat, că ministrul nu e acasă, Gadban voia să intre în birou neanunțat. După-ce servitorul 'l-a împedecat, deveni Gadban infuriat și injură pe Nacevici și întreg guvernul bulgar. Preste vre-o câteva ore se adevără apoi cauza furiei lui. El avea anume în buzunar o depeșă de a marelui vizir, care sfătuesce cu urgență pe guvernul bulgar, să accepteze în grabă, până nu e prea târziu, candidarea principelui din Mingrelia. În legătură cu această depeșă va sta desigur și scirea, că după plecarea funcționarului dela consulatul rusesc Somoff va urma și plecarea comisarului turcesc Gadban. E vedit, că prin această presiune Turcia și Rusia vor mână în mână să creeze un prejudiț pentru deputațiunea bulgară, înainte de ce ajunge aceasta în Londra. Precum se aude anume, Anglia ar fi declarat în Constantinopol, că ea nu va sprigini pe Portă în aspirațiunile ei, ce se rapoartă la candidarea Mingrelianului și la formarea unei noue regente.

Foile rusesci privesc în cuvintele ce-le-a adresat Kálnoky deputațiunii bulgare un simptom al dușmăniei declarate și cea mai extremă margine a luptei diplomatice. Inconclibilitatea contrastelor ruso-austriace — dăce „Novoie Vremia“ — nu invoalvă de loc un conflict între Germania și Rusia. Alianța neputincioasă a celor trei împărați trebuie să facă loc unei alte formule. Garanța, că Germania nu pregătesce izolarea Rusiei pentru cazul unei întăriri a alianței anglo-austriace și nu renunță la rolul unui samsar onest, ar mulțumi pe deplin pe Rusia.

Comisiunea militară a Reichstag-ului german 'și-a terminat alaltăieri desbaterea generală și a hotărât să intre în desbaterea specială și să facă două cetiri. La începutul ședinței

ministrul de războiu declară, că declarațiile guvernelor aliate cu privire la raporturile externe numai într'un text redigiat sub responsabilitate s'ar pute reproduce și n'ar pute să conțină ceea-ce nu s'ar pute declara și oficial în ședința publică. Nici cancelarul imperului n'ar fi în poziție să facă în fața comisiunii declarații, care n'ar fi deja cunoscute, pentru-că expuneri mai detaliate despre rapoartele intime și despre politica posibilă a singuraticelor puteri nu s'ar pute face, fără de a îngreuna și de a altera politica de pace a Germaniei. Situația — dăce ministrul de războiu — încă nu e atât de coaptă, încât Germania să poată discuta în public asupra ei. Dacă motivele ardețoare ce-le-a prezentat guvernul pentru proiect nu ar mulțumi pe comisiune nici din punct de vedere militar, nici din punct de vedere politic, cancelarul tot nu ar mai pute să mai adauge altceva, fără de a spune ceea-ce ar fi spre paguba raporturilor externe ale Germaniei și a păcii generale.

Lovitura de stat dela 9 August.

V.

Depozițiunea maiorului Gruoeff înaintea consiliului de războiu.

„La 4 August am fost la palat pentru a remite Alteței Sale raportul privitor la garnisoană. Cu această ocaziune, declară Gruoeff, principele 'mi-a dăcis, că războiul cu Serbia este de temut și că n'avam pentru a face acest războiu nici bani, nici munițiuni de războiu în cantitate necesară.“

După aceste cuvinte maiorul Gruoeff intră în amănunte, privitoare la peripețiile, cari s'au succedat în acea zi. D-sa declară, că 'i-s'a spus, cumcă războiul se va declara în ziua de 20 August.

„Guvernul nostru, după spusele dlui Nichiforoff, ministrul de războiu, a fost decis de a mobiliza armata, dar' nu poate face aceasta din cauză, că lipsesc munițiuni și că armata nu e în poziție de a fi mobilizată. Îmi aduc aminte, că a doua zi mersesem la dl Caraveloff pentru a-l întreba ce opinie are în privința situațiunii critice, în care ne aflăm. Am voit să știu ce este dispus a face pentru a scăpa Bulgaria de perire. Dl P. Caraveloff n'a fost acasă, dar' am găsit pe d-na Caraveloff și pe ministrul de justiție dl Oroșacoff. După complimentele obișnuite, am întrebat pe d-na Caterina Caraveloff, dacă nu scie ce dispoziție a luat bărbatul ei pentru salvarea patriei de pericolul ce ne amenință.

Doamnă, am dăcis, vă conjur spuneți lui Caraveloff, că scirile ce ne vin din Serbia au un caracter foarte îngrijitor, trebuie neapărat, ca armata să fie mobilizată, deoarece-ce pe la 20 August, războiul va izbucni. Un minut pierdut

*) Cu raporturile false ce se dădeau principelui în această privință, Alteța Sa a fost indus în eroare. În acest moment ministrii nu s'au înțeles încă asupra detronării.

cam înfricat, când 'mi-am ocupat postul. Pe drum, în naie, se povestiau multe istorii de ale piraiților și alte lucruri, care erau în legătură cu „Vendetta“; și cele ce aușisem la prefectură, încă nu erau lucruri prea bune.

Sciam, că foarte cu greu îmi voiu pute arangia un quartir așa, ca să mă simt ca acasă. După multă osteneală, totuși îmi succese a afla afară din oraș două odăi mobilabile, la o doamnă cu numele Perrini.

Ce casă era aceea! Veche, spațioasă, rece, înaltă — o ladă verde; mușine și tăcere erau într'înă ca într'un vechiu claustru. Spre fericire însă Mari-Anto îmi era vecin.

Aceasta, — numele ei adevărat era Maria-Antonia, — era nevasta unui mânător de cafri, care mai totdeauna era pe drum și în excursiuni. Coridorul era comun; ședeam lângă olaltă. Dacă era frumoasă? n'aș pute afirma, dar' era tină și sveltă, cu mișcări grațioase, ochisorii ei cenușii-verșii se uitau cu drag, vesel seducător, și prelungă aceste mai avea și o guriță roșie și fragedă ca un măr de granat.

Mari-Anto și eu ne făcărăm iute pretini buni. Într'o zi frumoasă, torturat fiind de o ferbințală mare, m'am pus să șed într'un colț al odăii mele, lângă cămin, când eacă întră vecina mea și 'mi aduce un păhar cu limonadă. Zimbând îl puse pe cupțor și îmi dăse:

— „Tisana (ceaiul de orđ) îți va ajuta.“

Nu sciu ce băgase în limonadă, dar' atăta e sigur, că ferbințala, de care suferiam, încetă, dar' mă cuprinsese alta.

În cursul celei mai mari și ponderoase lucrări, ba adese-ori chiar și în ședințele prefecturii îmi părea că aud foșnetul hainelor ei. Am început deci să-i fac Mari-Antei curte în toată forma, dar' ea nu observă nimic. Ear' eu trebuia să am grije mare, căci nu puteam să iau de glumă lucrul cu bărbatul ei.

Într'o zi ear' plecă bărbatul de acasă.

'Mi-am propus deci să cercetez pe Mari-Anto în quartirul ei. Nu 'mi-se părea surprinsă zărindu-mă în odaia ei. Ocupai loc lângă dâna și o întrebai, unde e bărbatul. Fiind fereastra deschisă, îmi arătă, că e colo pe șirul de munți, care cuprinde pe din colo șinul mării și în această direcțiune aruncă sărutări cu degetele ei. Aceasta, dăce, nu mă prea încuragia, dar' eram deja trecut preste început, îmi trăsai dar' scaunul mai aproape de dâna și cu glasul celei mai intime emoțiuni, îi șoptii:

„Oh, que mi piace, Mari-Anto!“ — („Oh, cât îmi placii mie!“)

Nu mai decăt își trase mânăța brună, pe care o apucasem deja, fugi la scriinul, care sta în colțul odăii și în mână cu un pumnal mare și bine ascuțit, reîntorcându-se, veni în spre mine și strigă:

„Cotello del marito!“ — („Cuțitul bărbatului meu!“).

este o crimă. Dacă vom căde în mâinile Sârbilor, greșala va fi a bărbatului d-tale. Există acum 5—6 ofițeri, cari sânt decisi a-l omori, în acest cas, căci el este culpabil.

Am povestit această convorbire lui Nichiforoff, care 'mi-a dăcis, că rău am făcut că m'am dus la Caraveloff și c'am înspăimântat pe femeia sa.

În ziua de 7 August am venit earăși la dl Nichiforoff pe la oarele 7—8 seara și din nou ne-am întreținut despre evenimentele grave politice. Am repetat ministrului de războiu cele spuse dnei Caraveloff, precum și rezultatul convorbirii ministrului de interne cu agentul rus din Sofia. După această conversație am pus categoric ministrului cestiunea de a scie, că după opinia ofițerilor, detronarea principelui este singurul mijloc de a salva Bulgaria. Pe la oarele 9 seara veni dl P. Caraveloff, și s'a servit ceaiul. Am adresat cuvântul noului venit, cerend ca să mă scuseze c'am spăriat pe dna Caraveloff. Am dăcis, că am făcut aceasta fiind îngrijit de soartea țerii mele. Dl Caraveloff 'mi-a declarat, că n'a aușit nimic despre visita mea, că soția nu 'i-a spus nimic. Când apoi repetasem cele ce am dăcis dnei Caraveloff, d-sa 'mi-a dăcis:

— El se mă omoare!

Am băgat de seamă, că cuvintele mele nu 'l-au impresionat de loc, și că d-sa a rămas cu totul apatic.

Nu pot să 'mi aduc aminte despre toate cele de cari s'a vorbit. Sciu însă, că ridicându-se cestiunea privitoare la detronarea principelui, dl Caraveloff a declarat că se teme, ca nu cumva detronarea să nu producă o mare turburare în opinia publică. El a mai dăcis, că Europa nu va privi bine acest act. Întrebându-l dacă scie d-sa ceva despre convorbirile lui Ianoff și Caraveloff, 'mi-a răspuns, că scie tot. Apoi, când am declarat ministrilor, că idea răsturnării este primită de majoritatea ofițerilor din garnisoană, și că printr'o mișcare spontană a armatei se poate face tot fără nici o picătură de sânge să fie vătărat, dl Caraveloff împreună cu maiorul Nichiforoff 'mi-au răspuns, că răsturnarea trebuie făcută într'un asemenea mod: Consiliul de ministri să facă un raport motivat principelui, prin care să-i arete, că abdicarea sa este singurul mijloc de scăpare. În cas, dacă principele nu va lua în considerațiune acest raport și nu va abdica, atunci trebuie, ca aceasta să fie făcută prin forță. La aceste cuvinte ale dlui Caraveloff 'i-am spus, că astăzi nu se mai pot amfina lucrurile; ear' d-sa 'mi-a răspuns:

— Așteptați încă vre-o trei zile, ca să isprăvesc cu condițiunile împrumutului ce voiu să fac și să finim cu Turcia convorbirile privitoare la statutul organic.

La aceste 'i-am dăcis:

— Ați dăcis deja lui Bendereff, ca să adaste vre-o cinci zile și, că atunci veți dăce ba sau da. Acum cereți ear' trei zile, după care poate că din nou ne veți dăce: așteptați. Să mă iertați, dar' sânt forțat a vă declara, că conduita voastră este prea indecisă. Vom aștepta și cu ce ne vom alege? Scii bine, că în regimentul I sânt mulți ofițeri, cari rămân devotați principelui, acestia se vor declara în partea Al. Sale și îl vor întări

Așa de mult mă surprinse, încât am rămas fără de graiu, dar' din nou își repetă cuvintele. Acesta adevărat era cuțitul bărbatului ei. Mânătorul de cafri era învederat tare jalus, și cine făcea curte nevastei sale, își punea viața în pericol.

Învărtind pumnalul înspăimântător, întorcea încetitor ângerașul meu sclicicioasă spadă înaintea ochilor mei; apoi făcu în contra mea un gest de străpungere. Făceam par'că aș privi tot lucrul de glumă și rîdeam, deși în adâncul sufletului meu eram prea serios îngrijeat.

Din ziua aceea nu mai era între noi familiaritate, se finiră toate bunele relațiuni de vecinătate. „Bună ziua! Noapte bună!“ așa ne salutam unul pe altul, când ne întâlneam pe trepte. — Asta era totul.

În noaptea lăsatului de post, vîniu foarte timpuriu acasă, pentru-că nu aflasem pe nimeni în club. Ajungend înaintea locuinței mele, îmi ridic capul, și deodată zăresc lumină în odaia mea. Fug iute pe trepte în sus, și ce 'mi ved ochii! Pe scaunul cel mai bun al meu ședea un domn mititel în uniformă de consilier de prefectură, ținend în mână un chapeaux-claque.

Nu era nimeni altul decăt Mari-Anto, care în absența mea îmi roscolise vestmintele din dulap, și acum singură făcea scene de carnaval în locuința mea.

La început credeam că trebuie să mă opun glumei cu toată autoritatea mea. Închipuiți-vă numai, de vedea prefectul din întemplantare gluma!?

pe tronul seu. Acești ofițeri pot afla despre complot și atunci totul e pierdut.

După aceste cuvinte, Caraveloff luă peleria și plecă. Eu am rămas la dl Nichiforoff.

Zaharia Stoiannoff.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Expoziția din Cernăuți.

(Urmare.)

Consemnațiunea premiilor.

Cu medalia de argint a statului au fost premiați următorii expunători: Morbitzer Francisc, fabrica de ciment din Straja; Austro-Hungarian, Fairbanks comp., fabrică de mașini din Pesta; Andreiu Geib, clopotar din Cernăuți; Fii Hann, fabrică de fer din Viena; Iosif Nemetz din Viena; Carol Reichert, fabricant de microscopie din Viena; Ioan Sliwinski, pentru armonie, din Leov; Eduard Ulrich, meseriaș din Cernăuți; Casimir Radecki, meseriaș din Cernăuți; Schostala et comp. din Nesselssdorf; M. Landesberg din Leov, pentru lumini; F. Semmler și H. Frenzel din Brün, pentru săpunuri; Berăria bucovineană pe acții din Cernăuți.

Medalia de bronz a statului au căpătat: Laurențiu Cucurudia, meseriaș din Cernăuți; Iosif Gorniak din Przemysl, fâur; Hofer et Bellei fabricant de pele din Schwechat; Neuhöfer și fii, optician din Viena; Enric Sause, juvelier din Cernăuți; Union, fabrică privilegiată de fer din Viena; Francisc Wirth, fabricant de claviruri din Viena; Carol Neumayer din Rokor în Galiția, pentru licoururi; Ioan Rintzner, ciobotar din Cernăuți; Iosif Zalodek, croitor din Cernăuți.

Cum se vede, nici a treia parte nu aparține Bucovinei. La superioritatea industriei străine e de mirat și numărul acesta al premiilor din Bucovina. Ar fi fost mai consult, de a protegia industria bucovineană, cum există ea.

Cu medalia de argint (a expoziției), au fost premiați: Bogdanovici Gregor de Osiehlub în Bucovina, pentru minunata-i colecție de plante; Carol Buber din Toporouți; Modest cav. de Grigorcea din Carapciu pe Sirete; Alexandru cav. de Grigorcea din Serouții-de-jos; Dr. Gustav Iurnicea din Ivancouți; Mordko Korn din Sipești; Iosif Lucasievici din Cadobesci; Stefan cav. de Miculi; Alfred Potocki, conte din Hlibovice în Galiția; Rudich Mechel și fii din Crasna Ilsci; Iacob baron de Szymonovici; Stefan Sionovici din Cucurmare; Tadau Soldraczynski din Culeuți; Iuliu Weisselberger din Draiceni; Dr. Ioan cav. de Zotta, toți pentru colecții agricole și afară de unul toți Bucovineni; Iosif Göbel din Cernăuți; Passakas Caetan din Zastavna; Baron Iacob Simonovici din Dubouți; Dr. Ioan Zotta din Novoselița; Ruxandra de Zotta din Borouți; Alexandru Brodowski din Petrouți; Bernhard Freund din Cucurmare; Iosif Göbel din Cernăuți; Alexandru cav. de Grigorcea din Sierouții-de-jos; Scoala agronomică din Cernăuți; Baron Nicolae Musteață; Vasilie Smerecinschi; Fischer din Boian; Rudich din Crasna al lui Ilsci; Ioan Nastasiuc din Balcouți; Dimitrie Vlad din Stroesci; Zacharie Zub din Horodnicul-de-jos; Alexandru Popescu din Badeuți; Artemie Rus-Sindelar din Rădăuți, toți Bucovineni pentru vite cornute.

Dar' la urmă totuși lucrul nu-l luai tragic, și, deși n'am ce 'mi face, dar' pe mînătoarea de cafri o găsim foarte fermecătoare în cea uniformă.

Fără de a 'mi dăce ceva, îmi prinde mână și mă duse în odaia ei. Abia eram aci, fînța aceasta extravagantă îmi făcu semn, ca să aștept puțintel.

Dînsa o tuli în cămară, și preste mult se reîntoarse aducend o păpușă mare, făcută din perini și plapome, pe care o și îmbracă în propriile ei rochii și-i dăte și scurteica ei.

— „Eată așa! Aceasta e Mari-Anto!“ — strigă zimbînd, — „și eu sânt acum domn notabil. Bărbatul meu, care are să vină îndată acasă, va afla domnul în conversațiune delicată cu Mari-Anto, și vom vedea, ce va dăce la asta.“

Se puse să șadă, luă păpușa în brațe o strînsă cu drag la sine, o sărută glumeț și imită glasul și pronunțarea mea:

— „Oh! que mi piace, Mari-Anto!“

Prelungă aceasta rîdea într'una. Între aceste se deschide poarta și se aud nisece pași greoi pe trepte.

— „Bărbatul meu! — Depărtează-te în grabă!“ strigă Mari-Anto și stînsă lumina.

În odaia era mai de tot întunec și ea singură era aici, „mititelul de consilier de prefectură“, iluminat lănced de lumina unei și ținend păpușa pe genunchi.

M'am grăbit în odaia mea; îmi pusei apoi urechia la ușa și ascultam.

Alexandru cav. de Flondor din Hlînița, Francisc Kremer, Iosif Nestmann pentru porci; Constantin cav. de Buchenthal din Dobronouți și Dionisiu Mitrofanovici pentru găinării; Andreiu Geib din Cernăuți, Maximilian Vass din Hadie pentru albinăritul național; Buber, Reinhold et Glanz M. din Leov, Alexandru cav. de Goian din Zadova, Samoil Rudich din Straja și Frasin, Teodor L. Wulfert, Petru Preisser din Pojorița și Straja pentru lemnării și fabricate de lemne.

Ludovic Oser & Comp. din Krems pentru pietri franceze de moară; Eugen bar de Stîrcea pentru peatră de var.

Pentru grădinărit: Emil Folakowski din Cernăuți, Kafka din Cernăuți, Klimovici din Leov, Maria Gustav din Calinesci, Rosignon din Rădăuți, Piotrovski din Cernăuți, Singer din Mamaesi, Emanuel cav. de Tabora din Repuși, Direcția agricolă c. r. din Rădăuți.

Pentru industria de casă: Burla Alexandru din Opaiți; Feuer Ioan din Vijnii; pentru lucruri de sculptură; Gavrilovici Gavril din Bosance, pentru peptar; Capcianceo George din Berhomete pe Prut, Mihalcian Matei din Boian, pentru covoare; Praznichi Porfira din Teșouți, pentru bondiță; Ștefureac Petru din Ciahor, pentru covor; Weisselberger Iosefine din Dracineți, pentru o colecție de articole a industriei de casă.

Pentru lucruri de mână: Antonovici Victoria din Cernăuți, pentru un costum român, lucru corect, frumos; doamna Isabela de Flondor din Storojineți, pentru costume, hors de concours; Grillitsch Constanța din Cernăuți, pentru covor și broderii, lucru desevășit, mult gust; Ivanovici Iulia din Storojineți, Manz de Mariensee, surori, pentru multa exactitate; Schire Laura din Cernăuți, Schreiber Ioana din Cernăuți, Zalogiechi Sofia din Cernăuți, pentru mapă, iconă și două scaune de frumoasă mostră și bun gust; Ziffer și Krauss, domnișoare din Cernăuți, Gimnasiul superior din Rădăuți, pentru desemnuri, de multă corectitate și gust; școala reală inferioară din Siret, pentru desemnuri și școala de fete din Rădăuți, pentru lucruri de mână de multă corectitate și frumusețe.

Müller Ervin din Cernăuți pentru cărămiși și construirea pavilionului societății pe acții a industriei de lemne. (Va urma.)

Cronica.

Starea datoriei de stat flotante. După cum ne arată expozelul comisiei pentru control a datoriei de stat flotante asupra stării actuale a datoriei flotante, se aflau la sfârșitul lui Noemvrie în curs: A) După însemnările condate și examinate de banca austro-ungară: asigurațiuni hipotecare parțiale: a) sunătoare în moneda convențională 4250 fl., cari fac în valută austriacă 4462 fl. 50 cr.; b) sunătoare în valută austriacă 66,056.750 fl., la oaltă 66,061.212 fl. 50 cr. (față cu 66,008.562 fl. 50 cr. în luna trecută.) B) Din vinculară ambelor comisii de control au urmat note de stat și anume: de câte 1 fl. 68,565.707 fl.; de câte 5 fl. 117,480.250 fl.; de câte 50 fl. 159,891.650 fl., la oaltă 345,937.819 fl. (față cu 345,989.682 fl. în luna trecută); cu totul: 411,998.818 fl. 50 cr.

Păreră lui „Pester Lloyd“ despre legislativa Ungariei. Frunțașul organelor guvernamentale, ocupându-se într'un articol (Buda-

Inima îmi bătea tare, par'că nu altul, ci eu singur ședeam acolo în uniformă. Deși era în odaie, — cum ăței, — mai de tot întunerec, totuși, de loc la înțrăne trebe, că vâd ceva bărbatul acum sosit acasă, sau apoi auădise rîsetul de jumătate ascuns al nevetei sale, căci stete în ușă și murmură: — „Che cos'è?“ (Ce-i asta?)

După aceea auădii, că aprinde o lemnușă, răcesce puternic și înjură, apoi am auădit pași în odaie și o larmă, par'că s'ar deschide serinul. Oh! pe acesta îl cunoscuși deja prea bine! „Il cotello del marito“. Mi-se părea, că o vâd înaintea mea, cu spada lucie, ascuțită și tăioasă. Brr! Așteptam o scenă teribilă.

Deodată însă aud numai un hotot ce suna ca argintul, și cu care apoi se uni nu preste mult glasul unui bas-suris venit din inima unui om fericit și mulțumit; apoi urmară sărutări fără de fine — și explicări — și apoi ear', din nou, nenumărat de lungi și nenumărat de multe sărutări!

Ah! uniformă nu-mi fusese nici odată marta unei scene atât de vesele și de voioase, și eu trebuia să stau la ușă!

Asta totuși îmi era mai mult ca glumă! Seara aceasta trebuia să suport încă suferințele, dar' în dimineața zilei următoare îmi căutai alt cuartir, și preste vre-o câteva oare se fini vecinitatea mea cu Mari-Auto.

pesta, 13 Decemvrie n. a. c.) cu noul proiect de lege despre feriile judecătorești, se exprimă el însuși, în introducerea expunerii sale, asupra activității de până acum a dieței ungare în privința justiției astfel: „În fața acestui proiect de lege ni se impune fără voie observarea, că legislativa noastră hotărât n'are noroc la crearea legilor apărătoare justiției încât pentru durabilitatea lor. Procedura civilă, tractat și el drept un provisoriu, după doisprezece ani, înainte de ce am fost împărțiiți cu o procedură definitivă, a trebuit să fie supusă unei prelucrări novelare și eară provisorice. După despărțirea justiției de administrație, judecătorii de instanța primă nou organizate abia au existat patru ani și se și ivi necesitatea unei organizațiuni noue, la care visticia statului a trebuit să plătească greșelile comise cu multe sute de mii de floreni. Legea despre notariat, despre cămătărie, legea despre executorii judecătorești n'au putut fi ferite de soartea modificățiunii, parte chiar a modificățiunii repetate. În curând o va pași și reglementul advocaților; și acum după o existență de abia patru ani vine la rînd schimbarea esențială a legii despre feriile judecătorești. Însă și aceste experiențe nu sînt în stare de a ne procura o idee sublimă de chemarea noastră legislatoare, totuși de altă parte se nu ne reție o rușine falsă dela schimbarea, si fiind de lipsă chiar dela abrogarea totală de astfel de instituțiuni, care curînd după introducerea lor s'au dovedit de greșite și contrare scopului.“

Venituri din vamă. Ca venituri din vamă și competențe laterale au încurs pe teritoriul vamei austro-ungare începînd cu 1 Ianuarie și până în ultima Septemvrie 1886 12,101.101 fl. în aur, 18,331.614 fl. în argint și 147.891 fl. în valută de bancă, față cu 6,778.613 fl. în aur, 27,035.749 fl. în argint și 161.184 fl. în valută de bancă, în acel period al anului trecut. În cele dintăiu trei cartare ale anului curent au încurs, din veniturile totale, pentru Austria 10,714.193 fl. în aur, 15,634.483 fl. în argint și 131.385 fl. în valută de bancă, pentru Ungaria 1,329.838 fl. în aur, 2,614.004 fl. în argint și 15.290 fl. în valută de bancă, ear' pentru Bosnia și Herțegovina 57.070 fl. în aur, 83.127 fl. în argint și 1126 fl. în valută de bancă.

Un rezultat al șovinismului maghiar. Cetim în diarul „Arbeiter Wochenchronik“, care apare în Budapesta, următoarele: „E de însemnat, că în ultima ședință a comisiei „reuniunii turnătorilor de litere și tipografilor din Ungaria“ pentru a se introduce cursuri de învățătură în limba maghiară și franceză (care însă au rămas baltă în urma neparticipării membrilor) acum însă voesc a introduce și curs de stenografie, ear' acest curs se va face în limba germană, în urma unei propunerii, care s'a primit cu unanimitate. Presidentul reuniunii, cavalerul de Falk, a pus un premiu de 4 galbeni pentru cel mai bun scolar, ear' reuniunea un premiu de doi galbeni tot spre acest scop. Care ia în considerare „sabbatul strigoielor“ ce s'a înscenat în această reuniune pentru a combate tot ce e german, cu greu va pricepe această schimbare a lucrurilor. Inzadar! Cestiunea pănci de toate zilele e și aici ca pretutindeni cea mai bună reformatoare. Prilegiu la aceste a dat procedura unui factor tipografic din Budapesta, care pentru a-și întregi materialul de culegători de litere, care sînt de lipsă pentru un diar ce va apăre dela 1 Ianuarie („Neues Budapest Journal“?), a trebuit să scrie după culegători din Viena și Germania, precînd în capitală sute de culegători umblă pustiu și flămîndesc nu mai puțin decît Succ. Motivarea atitudinii acestui factor se exprimă prin aceea, că din sutele acele de culegători de litere, cări umblă pustiu prin Budapesta, nici măcar unul nu se poate întrebuița pentru a culege la un diar german, căci dînsii nu pricep neptesce, ceea-ce se și recunoasce, deși nu în totalitate, dar' cel puțin în maioritate. Hotărîrea comisiei a sus-amintitei reuniuni, nu se poate numi decît foarte înțeleaptă, fiind în folosul tipografilor ungari. De aici se poate vedea din nou, cum șovinismul răspîndit până între lucrători aduce acestora numai lipse și neajunsuri. Această experiență făcută acum se nu se uite, căci numai în defavorul lor se fac lucrătorii — ceea-ce o fac compatrioții lor mai bine situați — șovinisti.“

Dragoste maghiară-poloneză. Sărbarea în onoarea lui Băthory în Cluj s'a săvîșit în 12 l. c. n. Ea a consistat din ținerea unei producțiuni în teatru, înscenată din partea junimei universitare de acolo; acestei producțiuni a urmat o producțiune cu discursuri și musică ținută în liceul rom.-cat. tot de acolo. Junimea universitară a trimis comitetului pentru sărbarea lui Băthory din Cracovia următoarea depeșă: „Fraților! când voi serbați amintirea marului rege, inima noastră e între voi, care bate pentru voi și pentru glorioasa națiune polonă, cu care e contopită națiunea maghiară în glorie și suferințe încă din vechime. Cîntînd junimea ardelenescă imnul vostru, strigă dintr'o inimă: „Polonia, patria libertății, trăească mult, trăească în vecie!“

Eată o dușă rece pentru acest entuziasm înflăcărât: Diarul din Cracovia „Przeglon“ scrie referitor la greutățile cari le-au cauzat Polonii, deputațiunii studenților maghiari — care a voit a participa și ea la sărbarea lui Băthory — că în cazul acesta oameni mai serioși au hotărît a se urma mai mult miinți decît sentimentului. Ear' în privința aceasta, Maghiarii au premers deja cu exemplu bun, căci au dovedit o desconsiderare ne mai pomenită față cu cestiunea petrolului, care era de o așa mare

importantă pentru Galiția, ear' cu sărbarea revindicării Budei, au gîndit Maghiarii la Berlin și la alte orașe din Germania, ear' pe Poloni, care și ei au contribuit vitejese pentru scăparea Budei din mînil Turcilor, nici că i-au invitat a participa la sărbere.

Prințul Ferdinand de Hohenzollern. După scirea „Biroului de corespondență“ a plecat prințul Ferdinand împreună cu tatăl seu, cu concediu de doi ani în Germania, pentru a absolva școala de războiu de acolo. Numai după-ce va termina prințul școala de războiu va urma rezolvarea definitivă a cestiunii de succesiune a tronului României și anume prințul moștenitor al casei Hohenzollern-Sigmaringen Wilhelm va abdică la drepturile sale în folosul prințului Ferdinand, ear' acesta va rămînea statornic în România și va ocupa locul seu în senat, îndreptățit fiind la aceasta prin constituția țerii.

Carantină turcească față cu Bulgaria. Poarta otomană a ordonat o carantină de 5 zile la granița Bulgariei — cu toate că astăzi nu există nici un soi de epidemie acolo.

O revistă de înființat la București.

Ultimul „Curier literar“ de Gion în „Românul“ face o propunere interesantă în chipul următor:

Oriental și istoria lui vechiă și modernă ocupă din ce în ce mai des și mai mult pe învățații Occidentului; diarele și mai cu seamă revistele franceze, germane italiene, și engleze au foarte adesea studii și colecțiuni de material propriu a ajuta mult pe istoricul, care s'ar încumeta a scrie asupra cutărui sau cutărui stat din Orient.

Din nenorocire, aceste studii, aceste colecțiuni, și cu atât mai mult indicațiunile sporadice, rigipite prin alte studii, dar' foarte folositoare pentru istoria Orientului, rămînea fără nici un resunet la noi în țeară, căci foarte puține sînt revistele străine cunoscute publicului român, și tot astfel puține sînt revistele ce curiosul sau cercetătorul poate avî în bibliotecile noastre.

Din revistele noastre istorice, literare, științifice, nici una până acum nu și-a impus ca datoria această sarcină atât de folositoare pentru cetitorii lor, și în același timp onorabilă pentru revista românească: sarcina de a ține publicul român în curent de ori-ce scriere, fie în volum, fie în formă de studii prin reviste, fie în formă de indicațiune secundară în studii străine de Orient, dar' referindu-se pe ici pe colea și la Orient.

Într'un centru mai mare cum este Parisul, sau Berlinul, sau Londra, unde bibliotecile primare toate părțile lumii, pe lună, câte 100 sau 150 de reviste istorice, filosofice sau literare, munca nu e grea de a pescui repede într'însele ceea-ce se dîce, bunăoară, despre țerele române. Ne aducem aminte a fi făcut aceste facile cercetări pentru cetitorii „Binelui public“, dar' eram în Paris, unde „Biblioteca națională“ a capitalei Francei ne pune la dispozițiune aproape tot ce apărea în lume ca reviste și publicațiuni. Acum, și aci, numai cu cele două biblioteci ale capitalei României, lucrul devine cu mult mai greu, și de aceea cred, că ar fi frumoasă și folositoare crearea unei Reviste, care punîndu-se în relațiune, dacă nu cu toate, cel puțin cu o parte din cele mai însemnate reviste europene, ar spune și șemnală cetitorilor români tot sau aproape tot ce se scrie despre ei și despre istoria lor în străinătate.

Bunăoară, o revistă de felul acesteia, a cărei creațiune, repet, mulți iubitori ai istoriei române o doresc foarte, o revistă ca aceasta ne-ar șemnală:

— Studiul publicat de dl Alex. I. Odobescu în „la Gazette Archéologique“ (Paris) asupra „Vasului de argint al dieței Nana-Anat“, precum și modul cum critice erudite din Paris și din Germania au judecat acest studiu al academicului român;

— „Literarisches Centralblatt“ face o recenziune asupra lucrării domnului Piç: „Zur rumänische-ungarischen Streitfrage, (Skizzen zur aeltesten Geschichte der Romaenen, Ungaren und Slaven). Viitoarea Revistă română ne-ar traduce întreaga recenziune a revistei germane, ne-ar spune, că ea recunoasce lucrării domnului Piç o mulțime de merite și un defect: acela de a nu fi imparțială.

— De altă parte, asupra aceleiași lucrări a dlui Piç, „Deutsche Literaturzeitung“ ne procură o autorisată recenziune făcută cu deosebită-i competență de dl Jung. Ni s'ar traduce și acesta, și ni s'ar spune, că sînt multe puncte din lucrarea domnului Piç, pe care dl Jung nu le aprobă.

— Mai departe istoria modernă, cât se poate de înrudită cu istoria țerii române. Revista dorită ne-ar indica „Les Annales de l'Ecole libre des Sciences politiques“ (Paris), în care ne-ar spune, că se găsește un studiu de Boppe intitulat: „La mission de l'adjutant-commandant Mériage à Widin, 1807—1800, cestiune care ne privește mai mult decît s'ar crede la prima vedere și asupra căreia Revista dorită ar pune jos în notă, spre folosul cetitorilor sei: veđi și al doilea volum din Colecțiunea Odobescu, documente franceze publicate de academia română, în cari Mériage joacă un rol interesant.

— Alături de acest episod al istoriei influenței franceze la Dunăre, Revista dorită ar șemnală — bine înțeles cu desfașurările curențelor, lucrarea dlui Albert Vandal: „La France en Orient au commencement du XVIII siècle,

asupra căreia atențiunea Revistei dorite ar fi atrasă de „La Revue critique d'histoire et de Littérature“ și de „La Revue Historique“ (ambele din Paris).

— Și pentru-că e vorba de documente istorice, „La Revue Archéologique“ (Paris) ar oferi Revistei dorite (în București) un articol al dlui André Leval: „Inventaire des pîeces manuscrites grecques des XVII et XVIII siècles, conservées dans les archives du couvent de St-Louis à Constantinople (sau Péra-lez-Constantinople)“. Din acest studiu s'ar șemnală, între alte lucruri interesante, până și scrisori de ale lui Mateiu Basarab către arhiepiscopii și arhieriei greci din Constantinopol și Asia-Minoră. Și Revista dorită ar pune jos în note: colecțiunea Olănescu, documente dela biblioteca patriarhală din Constantinopol, precum și publicațiunea dlui Belin: „L'Histoire de l'Eglise latine de Constantinople“ (Paris, 1872), precum și Colecțiunile documentelor Hurmuzachi și Odobescu, publicate de academia română, precum și cele publicate mai înainte de Sathas, Legrand și principesa Dora d'Istria (această din urmă în „La Revue Britannique“).

— Ear' dacă Revista dorită ar voi să rămînea tot în Constantinopol, „La Revue Archéologique“ din Paris, i-ar mai oferi o cronică făcută din capitala Sultanilor de dl Salomon Reinach, în care se află inserate o comunicațiune a dlui Choussier, gerantul vice-consulatului Francei dela Constanța, asupra anticităților Dobrogei, despre cari lesne ar fi Revistei dorite să trimită pe cetitor la publicațiunile, rapoartele și lucrările dlui Tocilescu asupra acelorăși anticități.

— Rămînînd tot la anticitate, Revista dorită ar șemnală împreună cu recenziunea făcută de „La Revue Critique“ (Paris), frumoasa și concisa monografiă făcută de dl Salomon Reinach și intitulată „la Colonne Trajane“, după cea în ipso dela Museul dela St.-Germain; ba încă, dacă Revista dorită ar voi să fie și un pic picantă, ar aminti cu această ocaziune și sdravăna ceartă, care s'a iscat pentru coloana Trajana între dl Frohner, autorul unui studiu mare publicat înainte de 1870 asupra coloanei, și între dl Reinach.

— Ar voi să revină la studiile istorice? Bun! Lucrarea dlui de Zwiedineck-Südenhorst, adecă „Die politik der Republik während des dreissig-jährigen Krieges, în care Bethlen Gabor, principele Transilvaniei, Turcii, noi, sîntem în acțiune, i-ar fi șemnalată de „Literarisches Centralblatt“. Archivele Veneției și anume bibliotecile „dei Frare“ și „San-Marco“ au fost răvăcite de autor de sus până jos; deci documentele scoase la lumină vor presenta un deosebit interes și pentru istoria statelor orientale.

— După biblioteca San-Marco, biblioteca Vaticană, tesaur fără preț pentru istoria țerii române. De aci, monsierele Fraknoi, secretarul Academiei din Pesta, scoate o lucrare intitulată „Ungarn vor der Schlacht bei Mohacs (1524—1526)“, pe care „Deutsche Literaturzeitung“ ar șemnală-o Revistei dorite din București, și în privința meritelor, căreia aceasta ar vedea în „Literarisches Centralblatt“ de mai alaltăieri, că „lucrarea dlui Fraknoi este contrară adevărului istoric“.

— Ar ține să se ocupe și cu mișcarea istorico-etno-geografică? Bun! „La Revue de Géographie“ (Paris), i-ar procura nădrăvanele studii ale dlui Attila de Gerardo, ear' așa numitele „Dr. A. Petermann's Mittheilungen aus Justus Perthes geographischer Anstalt (Gotha)“ i-ar da pe acelea ale știmabilului statistic ungar Dr. Iosif von Jekelfalussy.

— Dar-mi-te lingvistica și filologia! Revista dorită din București ar putea spicu în toate revistele de filologia română din Germania, în Romania, revistă din Paris, ba până și în „La Cultura“ („Scienze, lettere ed arti, sub direcțiunea lui Bonghi, la Florența) ar avî recenziuni privitoare la studiile făcute sau de făcut asupra limbii române, bunăoară „Studien der romanischen Philologie“ ale dlui Tiktin.

— În fine, literatura contemporană, călătorii și studii economice, sociale etc. „The Athenaeum“ și „The Academy“ (Londra, ambele) i-ar da destule, fie asupra lucrării dlui Tucker („Life and society in Eastern Europa“), fie asupra cărții dlui de Leveleye, „La Péninsule des Balkans“.

Ne oprim aci. Credem a fi arătat, că Revista dorită ar avî cu ce să-și umplă coloanele și ce fel de servicii ar aduce publicului și studiosilor români.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Viena, 15 Decemvrie n. (Scirea lui „Pester Lloyd.“) Deputațiunea bulgară a fost însărcinată a se informa despre candidatura prințului Ferdinand de Koburg, actual sub-lotenenant într'un regiment de husari de honveđi, pentru tronul bulgar. Candidatura, pe care și prințul ar fi aplecat să o primească, ar întimpina pretutindeni simpatii.

Constantinopol, 15 Decemvrie n. Poarta n'a perdut șperanța, că va isbuti de a îndupleca regența bulgară, să primească candidatura principelui de Mingrelia. Ea așteaptă deci sosirea regentului bulgar Vulcovici, care e iminentă.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Piața din Sibiu, 14 Dec. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10 sâmbura 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, orș 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.60 până fl. 1.80, semēntă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, linteia 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sēu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 42.— până fl. 46.—, sāpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fēn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 32 cr. carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 40 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 22 cr., ouē 10 cu 28 până 30 cr.

Piața din Mediaș, 9 Dec. Grâu hectolitra fl. 4.80 până fl. 5.25; grâu mestecat fl. 3.80 până fl. 4.20; sâmbura fl. 3.15 până fl. 3.25; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 1.90 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 2.80 până fl. 3.25; semēnta de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.30 până fl. 1.60; mēlaiul hectolitra fl. — până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.75; linteia fl. — până fl. —; chiminul (sâmbura) fl. 38.— până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. 44.— până fl. 46.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slānina fl. 45.— până fl. 50.—; cânepa fl. 34.— până fl. 37.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.80; sāpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spirtul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc 44 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 13 Dec. n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 38.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr., marfă țerāneascā, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 38.— cr. până 40.— cr., ușorā 37.— cr. până 38.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., ingrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la garā.

Cursul pieței din Sibiu

Table with exchange rates for various currencies like Romanian, Turkish, Imperial, and Russian rubles.

Bursa de Budapesta

Table with financial data from the Budapest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Viena

Table with financial data from the Vienna stock exchange, including gold and silver prices.

Bursa de București

Table with financial data from the Bucharest stock exchange, including various securities and interest rates.

Biblioteca ilustrată pentru copii.

Table listing various children's books and their prices, including titles like 'Abecedarul de Animale' and 'Cenușăreasa'.

Librăria lui W. Krafft

Text providing contact information for the bookstore in Sibiu.

Nr. 433—1886.

[375] 2—3

Edict.

După-ce Ioan Bucur gr.-cat. din Calvaser de 9 ani și-a părăsit cu necredință pe legitima sa soție Maria Bucur născ. Stoja gr.-or. din Hașag, și nu se scie ubicațiunea aceluia: se citează prin aceasta, ca în termin de un an și o zi se se prezenteze înaintea subscrisului for matri-

monial, căci altcum procesul divorțial urdit în contra-i decătră sus-numita sa soție, se va pertracta și decide și în absența respectivului bărbat.

Dela forul matrimonial gr.-cat. de I-a Instanță al Eparchiei protopopescei a Sibiiului.

Sibiiu, în 6 Decemvrie n. 1886. Ioane V. Rusu, protopop gr.-cat.

CAROL F. JICKELI

in Sibiu (Piața mică).

Depozitul fabricicii

c. reg. priv.

de lampe Frații Brüner în Viena

recomandă

toate soiurile de lampe de petrolu

in cea mai bogată alegere și anume:

Bec plan

Bec rotund Austria

Bec duplu patent

Bec rotund brilliant

Bec de coroană patent

Bec de lumina soarelui.

Toate părțile ce constituie lampa se vënd singuratic, precum și nou inventatul

aparāt de siguranță a lui Brüner

pentru evitarea

pericolului de foc și a arderii

prin rēsturnarea lampelor de petrolu.

Un astfel de aparāt se poate așeđa la fiecare lampă cu bec plan și costă 21—44 cr.

Însemnări de prețuri și desemnuri la cerere se trimit franco. Pentru vëndători liste de prețuri separate!

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. ŌSZY

recomandă cassele sale

de bani

și

Cărți

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărători instruiți,

de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine decât fabricatele de acest soi ale altor fabrici.

Cassele se pot vedē în localul fabricicii

Sibiiu,

strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Ōszy, fabricant de casse în Sibiiu.

Cu plăcere fți adevărim prin aceasta, că cassa de documente după, sigură în contra focului și a spargerii provēdută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulare și recunoștință. Aceasta o constatăm prelungă dorința de a fți-se oferit și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiiu.

[288] 14

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Ōszy, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2-15 metri, în lățime de 1-38 metri) provēdute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriā ale dlui A. G. Ōszy.

Sibiiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Representanță pentru Sighișoara Carol Fischer.

Spre cercetarea

[379] 1—6

unui nou transport de prea frumoase și

nobile pianuri

de Bösendorfer, Schweighofer, Streicher, Proksch, Pokorny,

invită cu toată stima

depozitul de pianuri al lui Heldenberg,

Sibiiu, piața lui Hermann 8.

Din Orăștie, Alba-Iulia, Sebeșul-săsesc, Mediaș, Sighișoara, Reghinul-săsesc, Bistrița, Cohalm și Făgăraș se presentază scrisori de mulțumită și recomandări stăruitoare dela casele cele mai bune și decătră persoane competente.

Pentru cumpărători din orașele amintite se fac condițiuni cu totul deosebite.